

5.5.5 Protocol Meldcode kindermishandeling

1. Algemene informatie

Aandachtfunctionaris

Op de Hoeve zijn twee teamleden aangesteld als aandachtfunctionaris. Dit om formeel aan de wet te voldoen. We zijn echter van mening dat alle teamleden de signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling moeten kennen en weten hoe te handelen in het geval van vermoedens hiervan. Dit onderwerp zal regelmatig aan de orde komen tijdens teamvergaderingen en/of scholingsdagen.

Doel meldcode

De meldcode ondersteunt beroepskrachten bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling, ongeacht de verblijfsstatus van de betrokkenen.

Definitie kindermishandeling

Kindermishandeling is het doen en laten van ouders, of anderen in soortgelijke positie ten opzichte van een kind, dat een ernstige aantasting of bedreiging vormt voor de veiligheid en het welzijn van het kind (Baartman, 2010). Kindermishandeling betreft kinderen van 0-19 jaar. Ook ongeboren baby's vallen onder de definitie.

Wanneer je als professional een vermoeden van kindermishandeling hebt, kan dat ook gedefinieerd worden als ernstige opvoedingsproblemen of pedagogische onmacht van ouders. Het woord op zich is niet belangrijk, de consequenties wel. De zorgen om het kind zijn reden voor actie. Ook als er geen sprake is van kindermishandeling maar wel van ernstige opvoedingsproblemen verdienen kind en ouders steun en hulp.

Definitie huiselijk geweld

Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke- of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd. Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging (al dan niet door middel van, of gepaard gaand met, beschadiging van goederen in en om het huis).

Belangrijk

De combinatie kinderen en huiselijk geweld betekent altijd kindermishandeling. De handelwijze bij huiselijk geweld is hetzelfde als bij kindermishandeling of een vermoeden daarvan. Er is altijd sprake van een machtsverschil tussen dader en slachtoffer. Uit onderzoek blijkt dat plegers de meest kwetsbare personen kiezen, als slachtoffer. Een ander kenmerk van huiselijk geweld is de omstandigheid dat dader en slachtoffer desondanks - en soms noodgedwongen - blijvend deel uitmaken van elkaars leef- en woonomgeving. Hiermee hangt samen dat huiselijk geweld vaak een stelselmatig karakter heeft en er een hoog recidiverisico is. Geweld in het gezin gaat vaak met andere problematiek gepaard, zoals spanningen tussen echtgenoten, werkloosheid of verslaving.

Vormen van kindermishandeling	Vormen van huiselijk geweld
• lichamelijke mishandeling • lichamelijke verwaarlozing • psychische mishandeling • psychische verwaarlozing • seksueel misbruik • getuige van huiselijk geweld • meisjesbesnijdenis • Shaken-baby syndroom • vechtscheiding • geweld tegen een ongeborn baby door verslaving • loverboys • misbruik via internet / kinderpornografie • Münchhausen bij Proxy • Huwelijksdwang / eengerelateerd geweld • grensoverschrijdend gedrag van kinderen onderling • kindermishandeling of misbruik door beroepsbeoefenaar	• (ex)partnergeweld / relatiegeweld • kindermishandeling • ouderenmishandeling • eengerelateerd geweld • huwelijksdrang en achterlating • oudermishandeling • ontspoorde (mantel)zorg • mensenhandel • loverboys • seksueel grensoverschrijdend gedrag kinderen / jongeren onderling • vechtscheiding • stalking • jeugdprostitutie • geweld tegen een ongeborn baby door verslaving

2. Signalen kindermishandeling en huiselijk geweld

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enz.)

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen!

Wanneer een kind letsel vertoont, overleg dan direct met de JGZ arts. Indien nodig kan deze het letsel beschrijven. Deze gegevens zijn van belang voor een eventueel onderzoek naar kindermishandeling.

Kenmerken ouders/gezin

- ouder troost kind niet bij huilen
- ouder klaagt overmatig over het kind, toont weinig belangstelling
- ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind
- ouder is zelf mishandeld of heeft psychiatrische- of verslavingsproblemen
- ouder gaat steeds naar andere artsen/ziekenhuizen ('shopping')
- ouder komt afspraken niet na
- kind opeens van school halen
- aangeven het bijna niet meer aan te kunnen
- 'multi-probleem' gezin
- ouder die er alleen voorstaat
- regelmatig wisselende samenstelling van gezin
- isolement

- vaak verhuizen
- sociaaleconomische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, etc.
- veel ziekte in het gezin
- geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen

Signalen seksueel grensoverschrijdend gedrag bij kinderen

Jonge kinderen zijn samen met andere kinderen hun lichaam aan het ontdekken. Zo komen ze te weten wat er hetzelfde is aan elkaars lichaam en wat juist anders. 'Doktertje spelen' is hierbij een favoriet spel. Toch zijn er ook grenzen bij spelletjes tussen kinderen onderling.

Voor professionele opvoeders en voor ouders is er het vlaggensysteem ontwikkeld waarmee seksueel gezond én seksueel grensoverschrijdend gedrag van kinderen en jongeren kan worden geduid en bijgestuurd. Wanneer het grensoverschrijdend gedrag niet kan worden bijgestuurd of er zijn aanwijzingen voor misbruik of mishandeling van het kind in kwestie, neem dan contact op met het CJG of vraag advies aan Veilig Thuis.

Er kan sprake zijn van grensoverschrijdend gedrag als:

- Er een groot leeftijdsverschil is tussen kinderen
- Er sprake is van manipulatie of dwang
- Kinderen elkaar pijn doen
- Er voorwerpen in vagina of anus geduwd worden
- Er geweld gebruikt wordt
- Het om een grote groep kinderen tegen één kind gaat

Overzicht

De volgende pagina geeft de signalen in een overzicht weer.

Signalen kindermishandeling	Signalen seksueel misbruik
Lichamelijke signalen • wit gezicht (slaap tekort) • hoofdpijn, (onder)buikpijn • blauwe plekken • slecht verzorgd er uit zien • geslachtsziekte • jeuk of infectie bij vagina en anus • urineweginfecties • vermageren of dikker worden • pijn in bovenbenen, samengeknepen bovenbenen • houterige lichaamsbeweging • niet zindelijk (urine/ontlasting) • zwangerschap • lichamelijk letsel • achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling	Lichamelijke signalen • verwondingen aan genitaliën • vaginale infecties en afscheiding • jeuk bij vagina en/of anus • problemen bij het plassen • recidiverende urineweginfecties • pijn in de bovenbenen • pijn bij lopen en/of zitten • seksueel overdraagbare ziekten.
Gedragssignalen • somber, lusteloos, in zichzelf gekeerd • eetproblemen • slaapstoornissen • schrikken bij aangeraakt worden • hyperactief • agressief • plotselinge gedragsverandering (stiller, extra druk, stoer) • vastklampen of abnormaal afstand houden • isolement tegenover leeftijdgenoten • zelfvernietigend gedrag (bv. haren uittrekken, praten over dood willen, suïcidepoging) • geheugen- en concentratiestoornissen • achteruitgang van leerprestaties • overijverig • zich aanpassen aan ieders verwachtingen, geen eigen initiatief • extreem zorgzaam en verantwoordelijk gedrag • verstandelijk reageren, gevoelens niet tonen (ouwelijk gedrag) • geseksualiseerd ("verleiden") gedrag, seksueel getint taalgebruik • opvallend grote kennis over seksualiteit (niet passend bij de leeftijd) • verhalen of dromen over seksueel misbruik, soms in tekeningen • geen spontaan bewegingsspel • moeite met uitkleden voor gymles of niet meedoen met gym • spijbelen, weglopen van huis • stelen, brandstichting • verslaving aan alcohol of drugs	Gedragssignalen Psychosociale signalen: • angst voor mannen of vrouwen in het algemeen of voor een man of vrouw in het bijzonder • sterk verzorgend gedrag, niet passend bij de leeftijd van de leerling (parentificatie). Afwijkend seksueel gedrag: • excessief en/of dwangmatig masturberen • angst voor lichamelijk contact of juist zoeken van seksueel getint lichamelijk contact • seksueel agressief en dwingend gedrag ten opzichte van andere kinderen • niet leeftijdsadequaate seksueel spel • niet leeftijdsadequate kennis van seksualiteit • angst voor zwangerschap • angst om zich uit te kleden • angst om op de rug te liggen • negatief lichaamsbeeld: ontevredenheid over, boosheid op of schaamte voor eigen lichaam • schrikken bij aangeraakt worden • houterige motoriek (onderlichaam 'op slot') • geen plezier in bewegingsspel.

3. Acut gevaar

- Als het kind acut gevaar loopt, meldt iedere medewerker direct bij Veilig Thuis. Dat kan de leerkracht zijn of de klassenassistent. Bij voorkeur in overleg met IB-er of directie, maar als die niet aanwezig zijn kan iedereen Veilig Thuis bellen. In een dergelijke situatie moet achteraf verslag gedaan worden en de directeur ingelicht worden over de melding.
- Als het kind in acut gevaar is en er direct bescherming nodig is: melden bij Veilig Thuis. Veilig Thuis beoordeelt direct wat er moet gebeuren en of het nodig is om de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen (bijvoorbeeld als een kind met verwondingen naar het ziekenhuis moet en de ouders willen het niet meegeven of weghalen uit het ziekenhuis. Dan kan er heel snel een voorlopige onder toezichtstelling (O.T.S) worden gevraagd zodat de ouders (tijdelijk) het gezag niet hebben over hun kind).
- Als er een dreigende situatie ontstaat op school of bij de BSO: bel de politie en vervolgens Veilig Thuis als het om een melding van kindermishandeling of huiselijk geweld gaat.
- Bij twijfel: bel Veilig Thuis om advies te vragen.

Belangrijke telefoonnummers

Telefoon Veilig thuis (24/7 bereikbaar): 0800 2000
Telefoon Politie: 0900-8844 of 112

Dossiervorming

Van elk gesprek over (vermoedens van) kindermishandeling of huiselijk geweld wordt zorgvuldig verslag gelegd in het leerlingdossier.

Richtlijnen voor verslaglegging zijn:

- 1) U verzamelt alle aanwijzingen die uw vermoeden van kindermishandeling kunnen onderbouwen of ontkrachten en legt deze vast in het leerlingdossier. Daarbij maakt u duidelijk onderscheid tussen uw eigen bevindingen en de (subjectieve) mening van anderen.
- 2) Wat u in ieder geval in het dossier vastlegt, zijn:
Uw aantekeningen van (aanwijzingen voor) kindermishandeling, van de onderzoeken die met het oog daarop zijn gedaan, van de uitkomsten daarvan, van de inhoud van het overleg met collega's, andere beroepskrachten en/of instanties zoals Veilig Thuis, van het gegeven of voor het verstrekken van gegevens aan derden toestemming werd gevraagd en/of verkregen en van alle andere stappen die u in het kader van (het vermoeden van) kindermishandeling heeft ondernomen.
Ook legt u zorgvuldig vast hoe de weging /inschatting van vermoedens van kindermishandeling heeft plaatsgevonden en of (en zo ja welk) risicosignaleringsinstrument daarbij is gebruikt.
Ook alle afspraken met ouders/kind, informanten, verwijzers en andere betrokken professionals/hulpverleners legt u zorgvuldig vast.
Blijkt een vermoeden uiteindelijk onterecht, dan vermeldt u dat ook uitdrukkelijk in het dossier.
- 3) Bewaartermijn (CBP)
In het algemeen geldt dat een school de gegevens van een leerling (het zogeheten leerlingdossier) twee jaar mag bewaren nadat de leerling van school is gegaan.

Toestemming van ouders

- Voor het opvragen van informatie over het gezin bij de huisarts, de prenatale zorg, de kinderopvang, andere scholen, bij de Jeugdadviesteam (JAT) of bij het Zorgbreedteoverleg heeft u toestemming nodig van de ouders. Als het kind ouder is dan 12 jaar heeft u bovendien ook toestemming nodig van het kind.
- Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is, kan besloten worden dat met anderen overlegd moet worden ook zonder de toestemming van betrokkenen. Daarbij geldt dat de overwegingen waarom dit gebeurt zorgvuldig moeten worden beschreven in het dossier van kind en of gezin. En ook hier geldt dat alleen datgene wordt besproken dat nodig is om hulpverlening op gang te brengen.
- Wanneer het niet mogelijk is die toestemming te verkrijgen of de toestemming wordt geweigerd, dan zijn er een aantal spelregels:
 - Met Veilig Thuis mag altijd gesproken worden zonder toestemming van ouder(s) of kind . Dat geldt voor het melden van een vermoeden kindermishandeling/huiselijk geweld. Om advies te vragen hoeft u geen gegevens van het betreffende gezin te vermelden.
 - Met derden kan gesproken worden zonder de naam van het betreffende gezin te noemen. Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is, kan besloten worden dat met anderen overlegd moet worden ook zonder de toestemming van betrokkenen. Daarbij geldt dat de overwegingen waarom dit gebeurt zorgvuldig moeten worden beschreven in het dossier van kind en of gezin. En ook hier geldt dat alleen datgene wordt besproken dat nodig is om hulpverlening op gang te brengen.

4. Handelingsprotocol

Stap 1: signaleren	Wie
De stappen van het handelingsprotocol gaan in vanaf het moment dat er signalen zijn. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van alle beroepskrachten die binnen het basisonderwijs werkzaam zijn. U neemt een signaal serieus, redeneert het niet weg, en u bent zich bewust van eigen emoties. Emoties als angst, boosheid of ongeloof worden op een professionele manier besproken en geanalyseerd in een gesprek met de IB-er of directie. Signalen die mogelijk op kindermishandeling duiden: zie '1. Algemene informatie' van dit protocol.	• leerkracht • ib-er • directie
Stap 2: collegiale consultatie en advies vragen bij Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding	Wie
Houd de signalen of vermoedens niet voor je, maar praat erover met een collega! Leidende vraag bij dit overleg: "is er hier sprake van een ernstig opvoedingsprobleem of kindermishandeling of is er mogelijk een ander probleem of misschien wel helemaal geen probleem?". Zorg ervoor dat je uiterst voorzichtig omgaat met de vertrouwelijkheid van de signalen. De directeur is verantwoordelijk voor de coördinatie van het interne zorgteam. Tijdens een bijeenkomst van dit team worden de zorgen / vermoedens ingebracht om vervolgens gezamenlijk een stappenplan vast te stellen en taken te verdelen. Bij afwezigheid van de IB-er, zorgcoördinator of directie, en bij ernstige vermoedens van kindermishandeling of bij situaties waarbij het kind in acuut gevaar verkeert: neem dan zelf direct contact op met het AMK.	• leerkracht • ib-er • directie
Bij vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld kan Veilig Thuis om advies gevraagd worden. Dat betekent dat in een telefoongesprek wordt doorgenomen wat er door de adviesvrager gezien wordt en waar twijfels of vermoedens over bestaan. Vervolgens wordt besproken welke mogelijkheden er zijn om vanuit uw organisatie iets te doen en hoe om te gaan met de situatie. Bij een adviesvraag wil Veilig Thuis graag de naam en functie weten van de beller, maar de naam van het kind en het gezin waarover het gaat hoeft niet bekend te worden gemaakt.	• ib-er • directie
Stap 3: gesprek	Wie
Bij uw beroepsprofiel hoort - naast signalering - ook de verantwoordelijkheid om vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld met ouders en kinderen bespreekbaar te maken. Houd rekening met het volgende: het is belangrijk om betrokkenheid uit te stralen en eerlijkheid. Vraag direct na het vertellen wat de aanleiding is van het gesprek aan de ouders wat zij hiervan vinden. Het gesprek moet geen verhoor worden maar heeft als doel om de achterliggende problematiek op te sporen. Benoem positieve aspecten van het kind en/of het handelen van de ouders. Benoem zichtbare feiten en zichtbaar	• directie met ib-er

gedrag zonder eigen waardeoordeel of beschuldigende houding of (stem)toon. Reageren in de eerste persoon ('ik') op emoties of uitlatingen van de ouder, herhalen (in andere woorden) en samenvatten verheldert wat er bedoeld wordt. Het gesprek verloopt in vijf fasen:

1. Begin van het gesprek

De medewerker stelt de ouder(s) op hun gemak.

2. Aanleiding van het gesprek

Vertel de aanleiding voor de afspraak aan de ouder(s): dit kan bijvoorbeeld zijn de zorg om het kind op grond van eigen waarnemingen in de klas of op school, door signalen van anderen (leerkracht, BSO), door de ouder zelf aangegeven problemen, of omdat de leerkracht / ib-er / directie zich over de ouder zorgen maakt.

3. Reactie ouders

De ouder krijgt de gelegenheid hierop te reageren door een open vraag en door de luisterende houding. Als de ouder(s) de zorg niet delen wordt het probleem verduidelijkt. Ouders worden gestimuleerd om vragen te stellen en om hun problemen te uiten. In samenspraak met de ouder(s) wordt een/het probleem vastgesteld.

4. Aanpak van het probleem

Tracht samen met de ouders oplossingen te bedenken. Geef de mogelijkheden voor hulp aan die de school of andere instanties kunnen bieden. Het is belangrijk om ouders te vertellen wat het mogelijke effect van de situatie thuis op het kind zou kunnen zijn. De ouders worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid voor de zorg van hun kind, maar het moet voor de ouders ook duidelijk zijn dat de school een eigen verantwoordelijkheid draagt in deze zorg.

5. Samenvatting

Het besprokene en de gemaakte afspraken worden samengevat. Er wordt aan de ouder(s) gevraagd of zij het met deze samenvatting eens zijn. Er wordt meegedeeld mee dat de afspraken in het leerlingdossier worden genoteerd.

Als de ouder(s) na dit gesprek geen probleem zien en geen verdere stappen willen ondernemen, wordt er intern overlegd en een vervolgafpraak gemaakt met de ouders.

In dit gesprek wordt opnieuw de zorg over het kind aangegeven en verteld waarom gedacht wordt aan kindermishandeling. De inhoud en de afspraken van het eerdere gesprek worden kort genoemd.

Er wordt aangegeven dat de zorgen om het kind en de verantwoordelijkheid van de school maken dat hulpverlening moet worden ingeschakeld via Veilig Thuis. Als ouders niet verschijnen voor het tweede gesprek over de problematiek van hun kind, dan kan in overleg met het adviesteam een melding bij Veilig Thuis gedaan worden.

Als de school een melding doet worden de ouders op de hoogte gesteld, tenzij dat de veiligheid van kind of medewerker in gevaar brengt.

Hoe om te gaan met berichtgeving aan gescheiden ouders:

1. De school heeft contact met beide ouders. Dan beide ouders inlichten 2. De school heeft contact met 1 van de ouders. Dan deze ouder persoonlijk inlichten en de andere ouder schriftelijk van de melding op de hoogte stellen 3. De school heeft geen contact met de ouders, dan beide ouders schriftelijk informeren Gesprek met kinderen Een gesprek met het kind kan mogelijk extra informatie bieden over de situatie waarin het kind zich bevindt en kan ondersteuning voor het betreffende kind bieden. Onderzoek wijst uit dat het voor mishandelde kinderen, of kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld, een groot verschil uitmaakt als er ooit een volwassene met hem of haar gesproken heeft over de situatie thuis en daarbij heeft laten merken te zien wat er gebeurt en uit te spreken dat het niet de schuld van het kind is. Met die kinderen gaat het later beter dan met kinderen waar nooit iemand zo'n opmerking gemaakt heeft. Je kunt tegen een kind zeggen: "Ik zie dat je het moeilijk hebt en ik weet dat het niet jouw schuld is." of : "Ik ga proberen iets te doen aan de problemen bij jou thuis. Het is niet goed dat kinderen geslagen/verwaarloosd/vernederd/misbruikt worden. Kinderen kunnen daar niets aan doen." Enkele aandachtspunten voor een gesprek met kinderen: • Houd rekening met de leeftijd en de ontwikkelingsfase van het kind. Ook met jonge kinderen kan gepraat worden. • Het is niet de bedoeling dat het kind ondervraagd wordt. Een gesprek met het kind heeft aanvullende informatie dan wel steunend contact tot doel. • Wees bij een vermoeden van seksueel misbruik terughoudend in het gesprek met het kind i.v.m. mogelijke toekomstige bewijslast. Wees bij een vermoeden van seksueel misbruik voorzichtig met het stellen van gesloten vragen. Dat houdt in dat het kind geen woorden in de mond gelegd moeten worden. Het gesprek heeft niet tot doel het bewijs van seksueel misbruik te leveren. • Benoem concreet wat je bij het kind waarneemt/hebt waargenomen en vraag daarover te vertellen • Geef aan dat je niet geheim kan houden wat het kind vertelt, wanneer dit niet veilig is voor het kind zelf of voor anderen. Leg uit dat als dit het geval is, je dit direct benoemt en dat je het kind zoveel mogelijk betreft bij de te nemen vervolgstappen • Spreek waardering uit dat het kind over zijn situatie heeft verteld en benoem dat je je kunt voorstellen dat dat niet makkelijk is • Sluit het gesprek af met een luchtig onderwerp, bijvoorbeeld interesses, plannen voor het weekend etc.	
Stap 4: wegen van het geweld of kindermishandeling en bij twijfel altijd (opnieuw) raadplegen van Veilig Thuis	WIE
Na de eerste drie stappen is er al redelijk veel informatie beschikbaar: de beschrijving van de signalen die zijn vastgelegd, de uitkomsten van het gesprek met de ouders en/of het kind en het advies van deskundigen. Op basis van al deze informatie dient u nu een weging (inschatting) te maken, waarbij de volgende vragen leidend zijn:	• directie /ib-er

1. In hoeverre is de veiligheid van het kind in het geding? 2. Hoe schat u de risico's in op kindermishandeling / huiselijk geweld? 3. Wat is uw inschatting van de aard en ernst van de problematiek? 4. Is het nodig om een melding te doen bij het AMK? 5. Is het nodig om andere vormen van hulpverlening in gang te zetten? 6. In hoeverre zijn de ouders en het kind gemotiveerd om hulp te accepteren? • Eventuele ervaringen met broertjes of zusjes dienen ook in de weging te worden meegenomen. • Bij twijfel wordt contact opgenomen met het AMK om advies of consult te vragen. Daarbij hoeft de naam van het kind (gezin) niet genoemd te worden. • Eventueel kan bij de weging een zgn. risicotaxatie worden gemaakt. Er wordt dan een inschatting gemaakt van de risicofactoren: 1. Wat gebeurt er of is er gebeurd? 2. Wat zou er kunnen gebeuren? 3. Hoe waarschijnlijk is het dat dit gebeurt? 4. Hoe ongewenst is dit? 5. Overall beoordeling van de risico's, bestaand uit een combinatie van de waarschijnlijkheid en de ernst. • Ander hulpmiddel is het balansmodel. Het Balansmodel laat zien wat de belastende en wat de beschermende factoren zijn. Bij de weging van de ernst van de situatie kan dit als hulpmiddel worden gebruikt. Als de school een melding doet, worden de ouders op de hoogte gesteld, tenzij dat de veiligheid van kind of medewerker in gevaar brengt.	
Stap 5: hulp of melden Hulp aanbieden en verwijzen Als de ouder erkent dat er een probleem is en graag hulp wil ontvangen, zal de IB-er/ directeur de ouders en het kind goed moeten doorverwijzen. Dat gebeurt door overleg met het gebiedsteam Hoevelaken, de Jeugdgezondheidszorg (schoolarts) of door rechtstreeks contact op te nemen met Bureau Jeugdzorg of een andere relevante instantie. In dat gesprek met de hulpverlenende instantie wordt aangekondigd dat de ouders worden doorverwezen. Check na één of twee weken bij de hulpverlenende organisatie of de ouders ook daadwerkelijk hulp hebben gezocht. Leg de afspraken omtrent doorverwijzing naar hulpverlenende organisatie vast in het leerlingdossier. Nadat u ervoor gezorgd heeft dat de ouders (en het kind) zijn doorverwezen naar een hulpverlenende instantie, blijft u het kind volgen. Wanneer u zorgen blijft houden of wanneer er zich opnieuw signalen van kindermishandeling / huiselijk geweld voordoen, dan komt u opnieuw in actie. Kijk welke afspraken eerder zijn gemaakt en check of deze zijn nagekomen en wat de	Wie • directie / ib-er

resultaten daarvan zijn geweest. Indien de zorgen / signalen blijven: bespreek dit in het interne zorgteam en overweeg alsnog een melding bij het AMK of ASHG.

Melden en de effecten volgen

Wanneer de (reeds bestaande) hulp niet voldoende blijkt te zijn, of wanneer er alsnog een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld blijft bestaan, dan wordt dit besproken met de ouders en het kind. Er wordt aangegeven dat de zorgen blijven bestaan en dat er een melding gedaan wordt. Er wordt gemeld bij het Advies & Meldpunt Kindermishandeling (AMK) of bij het Steunpunt Huiselijk Geweld (ASHG). Bij het AMK kan dit telefonisch of schriftelijk met een meldingsformulier.

Wanneer ouders hulp weigeren en er is een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld dan wordt er gemeld bij het AMK of bij het ASHG.

Leg de gegevens over de melding bij AMK of ASHG vast in het leerlingdossier.

Een melding bij het AMK of ASHG wordt altijd vermeld in de Verwijsindex. Je moet ouders of jeugdige altijd informeren over registratie in de Verwijsindex.

Als het goed is neemt het AMK of ASHG na enige tijd contact op om je te laten weten welke actie er door het AMK is genomen en welke afspraken er zijn gemaakt. Indien er geen terugkoppeling plaatsvindt van het AMK, zelf contact met hen opnemen.

Nadat er gemeld is, blijf je het kind volgen.

Wanneer er zorgen blijven, of wanneer er zich opnieuw signalen van kindermishandeling / huiselijk geweld voordoen, wordt z.s.m. contact opgenomen met het AMK of ASHG en bespreek met hen dat er (nog altijd / opnieuw) signalen opgemerkt worden. Dit kan tot een tweede melding leiden, waarbij het AMK opnieuw de verantwoordelijkheid heeft om de zaak te onderzoeken.

Mochten de ouders en kind in de tussentijd verhuisd zijn of het kind naar een andere school overgeplaatst, dan is het de verantwoordelijkheid van de school om zorg te dragen voor een goede overdracht inclusief de signalen over de zorgelijke situatie waar het kind zich in bevindt.

Evaluatie

Nadat de stappen in dit protocol zijn doorlopen is het noodzakelijk om goed te evalueren of er inderdaad sprake was van kindermishandeling, of er hulp op gang gekomen is en of de mishandeling gestopt is.

De school krijgt niet altijd te horen wat er gebeurd is. Dan is het de verantwoordelijkheid van de IB-er / directeur om die informatie te krijgen. Niet over de specifieke therapie die ouders aangeboden krijgen, maar wel dát er hulp in het gezin is gekomen en eventuele contactgegevens van hulpverlenende instanties.

Na afloop wordt nagevraagd of het gezin op de juiste plek is aangekomen en of de geboden hulpverlening voldoende is.

Er wordt een goede terugkoppeling gedaan naar degene die als eerste de zorgen gemeld heeft (bijv. de klassenassistent, conciërge of leerkracht).

Alle stappen die gezet worden zijn goed vastgelegd in het leerlingdossier. Als blijkt dat het gezin het advies van de verwijzing niet heeft opgevolgd en de problemen bestaan nog steeds, dan wordt het stappenplan opnieuw uitgevoerd. Er wordt overlegd met JGZ om af te spreken wie met het gezin het gesprek gaat voeren. Zodra er signalen zijn dat de hulpverlening niet goed functioneert bijvoorbeeld doordat de hulpverlening voortijdig door de ouders, het kind of de hulpverlening gestopt is of door verhuizing van het gezin, probeert de IB-er/ directeur samen met JGZ en de instantie waarnaar verwezen is de hulpverlening weer tot stand te brengen. Veilig Thuis hoort terug te koppelen aan de melder wat er met de melding gebeurd is. Mocht dit terugkoppelen te lang duren, dan belt de IB-er/ directeur zelf naar Veilig Thuis om actief te informeren naar de stand van zaken betreffende de melding en de eventuele hulpverlening die op gang gebracht is.	
---	--